

РЕШЕНИЕ

№ 5250

гр. София, 14.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 05.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **12563** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на С. М. А., гражданин на С., чрез адвокат Л. Д. срещу Решение № 12038/19.11.2024 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон. Според изложеното административният орган неоснователно е игнорирал мотивите, поради които се иска предоставянето на закрила. Не е обсъдено заявеното обстоятелство, че С. М. А. не би могъл да се завърне в областта, където е живял, поради това, че ситуацията там се доближава до въоръжен конфликт, който застрашава живота на цялото цивилно население. В случай, че бъде върнат там, това ще бъде в противоречие с регламентирания в чл. 33 от Женевската конвенция, принцип забрана за връщане („Non-refoulement”). Изводите на Председателя на ДАБ не кореспондират с общоизвестната информация в С. и конкретно в провинция в [населено място], където С. М. А. и в [населено място], където е живял през последните години. Там продължават да действат многобройни въоръжени групировки, които воюват както по между си, така и със силите на правителството. Оспорваният се опасява, че при евентуалното му връщане в С. животът му ще бъде поставен в опасност. Неоснователни, според изложеното в жалбата, са доводите на

административния орган, че не навсякъде обстановката в страна се доближава до разбирането за въоръжен конфликт. Цитирани са извадки от доклад на Amnesty International и други общоизвестни източници, които съобщават за ожесточени сблъсъци между кюрдските сили и свободната сирийска армия, както и за бомбардировки, осъществявани от И. в различни райони на страната. Факт е също така, че в С. продължава да действа Ислямска държава, въпреки, че официално групировката е прогонена от големи райони на страната. Оспорващият счита, че превратно е тълкувана практиката на СЕС, касаеща възможността за връщане на търсещи закрила лица в зони на въоръжен конфликт, където СЕС детайлно е развива доктрината за наличието на въоръжен конфликт и опасностите за цивилното население в контекста на тълкуването на разпоредбата на чл. 15, б. в) от Директива 2011/95. Релевират се доводи за това, че в хода на административното производство е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила. Назначеният на оспорващия преводач не е бил от арабски произход, поради което оспорващият не е могъл да разбира точно зададените му въпроси. Моли се решението да бъде отменено, а преписката да бъде върната за повторно разглеждане на компетентния орган и произнасяне по молбата за предоставяне на международна закрила.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се яви лично и заедно с упълномощения от него адвокат Д., поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата не се явява. Пълномощникът му юрист Г. оспорва жалбата.

Представителят на СГП намира жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП 23710/11.09.2024 г. до Държавната агенция за бежанците С. М. А., е поискал предоставяне на международна закрила.

Производството е образувано с регистрирането му с регистрационен лист рег. № УП 23710/11.09.2024 г. и е проведено в Регистрационно-приемателен център – [населено място] по общия ред – чл. 72, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 70, ал. 2 от ЗУБ.

На 04.10.2024 г. с С. М. А. е проведено интервю, резултатите, от което са обективирани в протокол.

Оспорващият твърди, че е напуснал нелегално С. през септември 2024 г. и през Турция, с помощта на трафиканти е пристигнал в България отново нелегално.

До напускането си на С. е живял в село Ал Р., близо до [населено място], заедно със съпругата си и двете си малолетни деца. Установил се е в това населено място след 2017 г., когато кюрдите са прогонили групировката Ислямска държава от областта. До тогава е живял в [населено място], но поради това, че там е имало различни въоръжени групировки е избягал, заедно със семейството си. Работил е пастир на овце. Семейството му е останало в селото, защото за жена и малки деца нелегалното преминаване на границата е трудно и много опасно. Областта се контролира от кюрдите. Те непрекъснато водят сражения с арабските племена. Имало много убити и ранени и от двете страни. Посочва, че крайната му цел е била България, защото е спокойна страна. В С. хората живеят много лошо. Не се знае кой и къде управлява. Няма храна и основни неща.

Видно от писмо № М - 17707 от 22.10.2024 г. на Директора на Специализирана

Дирекция „Т” – ДАНС, Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила на С. М. А., в случай, че същият отговаря на условията по ЗУБ.

Видно от становище № УП 23710/11.11.2024 г. на младши експерт при РПЦ – О. купел, изготвено до председателя на ДАБ, е предложено на С. М. А. да се откаже предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Председателят на Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение.

Като доказателства по делото са приети справки № ЦУ-1850/27.08.2024 г., № МД-02-154/19.12.2024 г. и № МД-02-20/14.01.2025 г., изготвени от Дирекция „Международна дейност” при ДАБ, относно настоящата обществена и политическа ситуация С. и по-конкретно в района на Р..

Ответникът е представил и справка, видно от която от 01.07.2023 г. до 15.12.2024 г. на общо 8252 граждани на С. е предоставена международна закрила.

По време на проведеното по делото открито заседание С. М. А. изложи самостоятелно бежанската си история.

Той посочи, че е живял в [населено място]. Преди да се пресели там е живял в [населено място], но когато градът бил превзет от Ислямска държава избягал заедно със семейството си при кюрдите. Семейството му сега живее в околностите на [населено място]. Когато напуснал С., също имало военни сблъсъци между терористичните групировки с кюрдите. Той не е участвал във въоръжена група, но имало опасност да бъде включен в такава групировка. Кюрдите искали от младежите да се включват в техните въоръжени групировки. Семейството му и до момента живе в околностите на [населено място] и той поддържа връзка с тях по интернет и WhatsApp. Там където живеят, има сблъсъци между кюрдите и терористични групировки.

Като доказателство по делото беше прието становище на ВКБООН относно връщането на лица, напуснали С. и поискали предоставяне на международна закрила. Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на С. М. А. на 22.11.2024 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 06.12.2024 г. (вх. № 32812), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат неговите законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че С. М. А. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Председателя на ДАБ е направил извод, че обстановката в С. дава възможност на търсещия закрила да се установи там, защото в страната, няма вътрешен или международен въоръжен конфликт, заради който той може да бъде изложен на реална

опасност от тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Няма данни, че той може да бъде изложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание.

Вземайки предвид събраните гласни и писмени доказателства и при съобразяване с наведените от страните доводи, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

В оспореното решение са обсъдени подробно изтъкнатите от С. М. А. доводи, касаещи търсенето от него право на закрила. Съдът, в настоящият му състав не може да не се съгласи с аргумента, че оспорващият има основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. При проведеното интервю, не са релевиращи доводи и не ангажирани доказателства в тази насока. Жалбоподателят сочи, че не е имал проблеми с официалните власти или с представители на кюрдската общност, които на практика управляват района, в който той е живял. Изразява единствено опасения, че може да бъде евентуално мобилизиран при завръщането му в С., за да служи при кюрдските сили, което не е основание за предоставяне на статут на бежанец.

Изложеното мотивира съдът да приеме, че по отношение на оспорващия не са налице предпоставките по чл. 8 от ЗУБ.

По отношение на отказа за предоставяне на хуманитарен статут, съдът след обсъждане на събраните в хода на административното и съдебното производство доказателства, намира следното.

Предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут са дефинитивно изброени в чл. 9, ал. 1, т. 1-3 от ЗУБ и чл. 15, т. а-в от Директива 2011/95/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила.

За да се установи наличието на тези предпоставки е необходимо да бъде събрана и обсъдена надеждна информация за страната на произход на търсещия закрила.

Видно от представената от ответника справка № МД-02-154/19.12.2024 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ на базата на насоките за С., изготвени от Агенцията на Европейския съюз за убежището,

Р. е първата провинция, която сирийското правителство губи напълно, а в края на декември 2013 г. организацията "Ислямска държава" (ИД) поема контрола над града.

През втората половина на 2022 г., в контекста на конфликта между SDF и турските сили/подкрепяните от Турция въоръжени групировки, имаше продължаващи съобщения за инциденти със сигурността в близост до сирийско-турската граница или зони, контролирани от SNA, включително около А. И. и Т. А.. През ноември 2022 г. Турция започна операция Claw-Sword, извършвайки поредица от въздушни удари в северната провинция на Р., Хасака и А.. Съобщава се за други атаки на турските сили, като удари с дронове и наземни удари, убивайки цивилни и подкрепяни от SDF членове на милицията. Няколко инцидента бяха съобщени в зоната на операция П., където турските въоръжени сили и свързаните с тях въоръжени групи на SNA имат войски и военни обекти. След атака на П. в А. (Турция) на 1 октомври 2023 г. Турция

проведе кампания от удари с дроне, които удариха повече от 150 места, включително в провинция Р., което доведе до няколко смъртни случая. На 26 декември 2022 г. заподозрени членове на ИДИЛ нападناха район на [населено място], в който се помещава щабът на силите за вътрешна сигурност на SDF (Asayish), антитерористичните звена и затвор на военното разузнаване, държащ около 200 затворници от ИДИЛ, в резултат на което бяха убити няколко членове на SDF. В отговор на тази атака SDF започнаха широкомащабна операция по сигурността.

През този период са регистрирани 751 инцидента със сигурността (средно 14,6 инцидента със сигурността на седмица) в провинция Р. в периода от 1 август 2022 г. до 28 юли 2023 г. От докладваните инциденти 450 са кодирани като „експлозии/дистанционно насилие“, 176 като „насилие срещу цивилни“ и 125 като „битки“. В периода 1 август — 30 ноември 2023 г. в Р. са регистрирани 234 инцидента със сигурността, което представлява средно 13,5 инцидента със сигурността на седмица.

Между август 2022 г. и юли 2023 г. SNHR документира 20 смъртни случая на цивилни в провинция Р.. През август - ноември 2023 г. SNHR регистрира 1 цивилен смъртен случай. В сравнение с данните за населението от май 2022 г. това представлява три цивилни смъртни случая на 100 000 жители за целия референтен период.

Съобщава се, че [населено място] „все още бавно се възстановява от опустошението“, причинено от битката, довела до поражението на ИДИЛ през октомври 2017 г., като сградите все още са сериозно повредени. Р. беше една от губернаторствата, където заразяването от UXO / неизбухнали устройства/ е най-широко разпространено, включително по пътища, земеделска земя и частна собственост, като районите, контролирани преди това от ИДИЛ, показват най-високи нива на замърсяване. Между март 2011 г. и началото на април 2023 г. Р. представлява 22 % от всички смъртни случаи, свързани с противопехотни мини, регистрирани в страната.

Разглеждайки индикаторите, може да се заключи, че „самото присъствие“ в района не би било достатъчно, за да се установи реален риск от сериозно увреждане съгласно член 15, буква в) QD в провинция Р., но безразборното насилие достига високо ниво. Съответно се изисква по-ниско ниво на индивидуални елементи, за да се покажат съществени основания да се смята, че цивилно лице, върнато на територията, би било изправено пред реален риск от сериозно увреждане по смисъла на член 15, буква в) Квалификационната Директива.

Към момента на приключване на устните състезания, не беше представена по-актуална справка за ситуацията в област Р., поради което съдът намира, че следва да вземе предвид именно ситуацията в тази област на С., изложена в цитираната справка.

От друга страна ситуацията в С. е коренно променена след 01.12.2024 г. Общозвестен е факта, че след мълниеносното напредване на радикалната джихадистка групировка "Х. Т. аш Ш.", започнало на 27.11.2024 г., президентът на страната Б. А. бяга от С. и управлението беше поето от представители на групировката.

Видно от приетата по делото справка № МД-02-20/14.01.2025 г., на 19 декември 2024 г. специалният пратеник на ООН за С., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С. ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има нов социален договор за всички сирийци.

Хуманитарната реакция в С. също ще трябва да се адаптира в хода на все още бързо променящите се условия в резултат на смяната на режима. ООН и нейните партньори започват възстановяването на някои ключови съоръжения, като болници и пътища, в по-стабилните райони, а като цяло над 16 милиона души се нуждаят от хуманитарна подкрепа.

Според изложеното в справката, са налице съобщения за въоръжени действия на североизток, въпреки че ситуацията със сигурността в големи градове като Д. и А. се стабилизира. Групираната "Ислямска държава" (ИД) продължава да бъде настояща заплаха в страната и че израелските въздушни удари се повтарят през седмиците след заминаването на А.. Тези атаки нарушават суверенитета и териториалната цялост на С. и те трябва да прекратят незабавно.

ВКБООН посочва, че в периода 8-29 декември 2024 г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024 г. (до 29 декември 2024 г.) приблизително И 9 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Р. (25%), А. (Х.) (20%) и Д. (20%). Турция съобщава, че 35 114 сирийци са се завърнали доброволно от 8 декември 2024 г. насам.

В справката е отразено, че преобладаващата несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси, продължава да представлява предизвикателство за цивилните лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за завръщане, пред което са изправени сирийците, живеещи извън страната. ВКБООН продължава да се ангажира с временните сирийски власти, включително срещата на 29 декември 2024 г. с кабинета на управителя на Д. за обсъждане на хуманитарните потребности в провинцията.

На 8 януари 2025 г. специалният пратеник на ООН за С. заявява, че докато ситуацията със сигурността в някои региони се подобрява, безредиците продължават в крайбрежните региони, Х. и Х.. Въоръжени групи, включително терористичната мрежа на "Ислямска държава" (ИД) - и над 60 групи с противоречиви цели - също представляват постоянна заплаха за териториалната цялост на С.. Специалният пратеник съобщава за конфликта между Сирийската национална армия (SNA) и Сирийските демократични сили (SDF), както и за нарушенията на И.. Хуманитарната ситуация също остава сложна: почти 15 милиона сирийци се нуждаят от здравни грижи, 13 милиона са засегнати от остра продоволствена несигурност, а над 620 000 са вътрешно разселени. Щетите, причинени на язовира "Тишрин", ограничават доставките на вода и електричество за повече от 400 000 души.

В края на справката е посочено, че тя е изготвена в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището за изготвяне на информация за страните на произход“ (2023 г.) и е съставена изцяло на базата на внимателен преглед на публично достъпни външни източници на информация, като всички използвани източници и уебсайта, на който са публикувани, са посочени в бележка под линия на съответното място в документа.

Съдът констатира, че на всяка страница като линкове в бележки под черта са отразени източниците, използвани при съставянето ѝ.

При проследяването на един от посочените линкове: <https://www.ecoi.net/en/countries/syrian-arab-republic/featured-topics/information-c>

[ollection-on-developments-regarding-the-fall-of-president-assad/](#) (бележка 8 под черта, стр. 5 на справката), установи, че цитираната от този източник информация е непълна и цитирана избирателно.

В източника е отразено още, че ООН съобщава, че военните действия и несигурността продължават в провинциите А., Х., Х., Л., Т., Д.-ез-Зор и К. през седмицата след 23 декември. Поради напрегнатата ситуация със сигурността хуманитарните операции са преустановени в няколко района към 30 декември. През ноември около два милиона души в цяла С. са получили хранителна помощ под различни форми. Нестабилната ситуация със сигурността в селските райони на Х., К., Л. и Т. засегна способността на децата да посещават училище.

В същия източник има препратка към съобщение на ВКБООН (<https://www.unhcr.org/news/stories/what-do-recent-events-syria-mean-syrian-refugees>), което е цитирано в справката. В това съобщение е посочено още, че от началото на офанзивата на 27 ноември приблизително 1 милион души са били наскоро разселени от райони, включително провинциите А., Х., Х. и И. За повече от всеки петима от тях, това е най-малко вторият път, когато са били разселени. Освен това между края на септември и края на ноември С. е приела повече от половин милион души, бягащи от израелските въздушни удари в съседен Л.. Около 60 процента са завръщащи се сирийци, а останалите са ливанци. Милиони сирийци все още се опитват да разберат какво означават драматичните събития през последните седмици за тях и за семействата им. Те следят развитието от близо, за да установят дали трансформацията на властта ще протече мирно и дали ще бъдат спазвани правата им, което би им позволило да се завърнат в страната си.

Цитираните източници, представени от административния орган, безспорно отразяват новонастъпили след издаването на оспорения акт обстоятелства и факти от значение за делото, установяването, на които следва да се прецени към момента на приключване на устните състезания, съгласно чл. 142, ал. 2 от АПК.

Анализът на цитираната информация, мотивира съда да приеме, че в настоящия момент в С., се наблюдават наценки за започване на помирителни процеси, но все още няма сигурни данни, че продължилия десетилетие конфликт, ще бъде разрешен в близко бъдеще. Това се отнася най-вече за североизточните части на С., включително контролираните от SDF, където има данни за сблъсъци между тях и силите на управляващите джихадисти. Ситуацията, включително в провинция Р. продължава да представлява предизвикателство за цивилните лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за завръщане, пред което са изправени сирийците, живеещи извън страната.

Вземайки предвид, информацията, съдържаща се в цитираната справка, както и актуалните данни за ситуацията в С., съдът намира, че към настоящия момент по отношение на С. М. А. са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и чл. 15, б. в) от Директива 2011/95/ЕС за предоставяне на хуманитарен статут.

Административният орган не е представил конкретна информация за коренна промяна на положението в провинция Р., от където произхожда търсеция

закрила. От описаните по-горе източници на информация, може да се направи заключението, че ситуацията там се характеризира с висока степен на насилие. Въоръжените конфликти между различните групировки са почти ежедневни както преди 27.11.2024 г., така и след това. При тези сблъсъци се създава опасност за живота на цивилното население, неучастващо в тях, към което безусловно принадлежи и оспорващия С. М. А..

Следва да се отбележи, че информацията за ситуацията в Р. се потвърждава и от обясненията на оспорващия, дадени както по време на проведеното в ДАБ интервю, така и пред настоящия съдебен състав. Според него, на мястото, където е живял, е имало сблъсъци между курдите и други въоръжени групировки. Всички се биели са се помежду си. Не се знае, кой и къде властва. В момента джихадистите настъпват срещу курдите, за да ги прогонят от цялата област, но не успяват. [населено място] е все още под контрола на курдите.

Изложеното мотивира съда да приеме, че С. М. А. е бил принуден да напусне страната си на произход, защото там е бил изложен на реална опасност от тежки и лични заплахи срещу живота му при наличието на съществуващ въоръжен конфликт. Завръщането му в С. в този момент не е безопасно и би застрашило здравето и живота му като цивилно лице, поради което на същия следва да бъде предоставен хуманитарен статут.

Допълнителни аргументи в подкрепа на направените изводи се откриват и в приетото по делото без оспорване становище на ВКБООН, относно връщането на сирийски граждани в страната им на произход.

В него се посочва, че към настоящия момент, С. продължава да е засегната нападения и насилие в някои части на страната и от широкомащабно вътрешно разселване, от взривни военни остатъци, от опустошена икономика и мащабна хуманитарна криза, като още преди последните събития над 16 милиона души се нуждаят от хуманитарна помощ. Същевременно, страната претърпява огромна разруха и щети на домове, критична инфраструктура и земеделски земи. ВКБООН продължава да призовава държавите да не връщат принудително, в която и да е част на С. нито сирийски граждани, нито лица с предишно обичайно местоживее в С., включително палестинци, които са пребивавали преди това в С..

ВКБООН продължава да призовава всички държави да позволят на бягащите от С. цивилни граждани достъп до своите територии , да гарантират правото им на убежище и да спазват принципа за забрана на връщането (non-refoulement). Въпреки че рисковете, свързани с преследването от предишното правителство, вече не съществуват, други рискове могат да продължат или да се увеличат. С оглед на бързо променящата се ситуация в С., ВКБООН в момента не е в състояние да предостави подробни насоки на лицата, вземащи решения за пред оставяне на убежище, относно международната закрила на гражданите на С.. С оглед на настоящата несигурност в С., ВКБООН призовава държавите, предоставящи и убежище, да спрат издаването отрицателни решения за молби за международна закрила от сирийски граждани или лица без гражданство, с предишно обичайно местоживее в С.. Преустановяването на издаването на отрицателни решения следва да остане в сила докато

ситуацията в С. не се стабилизира и не бъде налична надеждна информация за сигурността на правата на човека, която да позволи пълна оценка на необходимостта от предоставяне на статут на бежанец на отделни лица.

Съдът намира, че следва да вземе предвид и цитираната в жалбата най-нова практика на СЕС, съгласно решение по дело С-406/22. В решението си СЕС, отговаряйки на втория поставен от запитващата юрисдикция въпрос, а именно, трябва ли членове 36 и 37 от Директива 2013/32 да се тълкуват в смисъл, че не позволяват държава членка да определи трета държава като сигурна страна на произход само частично, с определени териториални изключения, за които не се прилага презумпцията, че такава част от държавата е сигурна за кандидата, а ако държава членка определи дадена държава като сигурна с такива териториални изключения, то за целите на Директивата дадената държава изцяло не може да се счита за сигурна страна на произход, е направил тълкуване на чл. 37 от цитираната Директива. В т. 70-71 от мотивите на решението, СЕС посочва, че в това отношение тълкуване на член 37 от Директива 2013/32 в смисъл, че позволява определяне на трети страни като сигурни страни на произход, с изключение на някои части от територията им, би довело до разширяване на приложното поле на този специален режим за разглеждане. Тъй като такова тълкуване не намира никаква подкрепа в текста на член 37, нито, по-общо, в тази директивата, признаването на такава възможност не би било в съответствие със строгото тълкуване, на което трябва да бъдат подлагани разпоредбите с дерогационен характер (в този смисъл вж. решения от 5 март 2015 г., Комисия/Л., С-502/13, ЕУ:С:2015:143, т. 61, и от 8 февруари 2024 г., Bundesrepublik Deutschland (Допустимост на последваща молба), С-216/22, ЕУ:С:2024:122, т. 35 и цитираната съдебна практика). На трето място, тълкуването в смисъл, че член 37 от Директива 2013/32 не позволява на държавите членки да определят трета страна като сигурна страна на произход, с изключение на някои части от територията ѝ, се потвърждава от генезиса на този член. В това отношение следва да се отбележи, че преди влизането в сила на Директива 2013/32 възможността трети страни да се определят като сигурни страни на произход за целите на разглеждане на молбите за международна закрила е предоставена на държавите членки с Директива 2005/85, по-специално в член 30 от нея.

С оглед на гореизложените съображения, СЕС счита, че на втория въпрос следва да се отговори, че член 37 от Директива 2013/32 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска възможност трета страна да бъде определена като сигурна страна на произход, когато някои части от територията ѝ не отговарят на материалноправните условия за такова определяне, посочени в приложение I към тази директива.

Т.е. в разглеждания казус следва да се приеме, че дори някои части на С. да бъдат определени като сигурни, връщането на търсещи закрила, в тези части, не може да бъде осъществено, защото в други части на страната, съществуват заплахи за живота на цивилното население, поради продължаващите въоръжени конфликти.

За пълнота настоящият съдебен състав намира, че следва да отбележи, че оспореното решение е постановено в противоречие с прогласените в чл. 13 от

АПК, принципи на последователност и предвидимост, а именно, че административните органи своевременно огласяват публично критериите, вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност по прилагане на закона и постигане на целите му. В разглеждания казус, ответникът е следвало да изложи ясни и точни мотиви, защо след като през последната година и половина на общо 7262 граждани на С. е предоставена международна закрила, при липса на коренно променена ситуация в страната, на С. М. А. е отказано предоставянето на такава.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата следва да бъде уважена, в частта, в която се оспорва решението за отказ за предоставяне на хуманитарен статут.

Делото е необходимо да се върне като преписка на Председателя на ДАБ за постановяване на ново решение, по направеното от С. М. А. искане за предоставяне на хуманитарен статут. Административният орган, съблюдавайки изложените по-горе мотиви, следва да вземе предвид установените данни за наличие на предпоставките по чл. 15, б. в) от Директива 2011/95/ЕС, за страната на произход на търсещия закрила.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата С. М. А., гражданин на С., чрез адвокат Д., срещу Решение № 12038/19.11.2024 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец.

ОТМЕНЯ по жалба на С. М. А., гражданин на С., чрез адвокат Д., Решение № 12038/19.11.2024 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, в частта, в която му е отказано предоставяне хуманитарен статут.

ВРЪЩА делото в тази му част, като преписка на Председателя на ДАБ за ново произнасяне, при спазването на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.